

Arrest

nr. 216 542 van 11 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. VANDENBROUCKE en H.
BOURRY
Steenakker 28
8940 WERVIK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 februari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 januari 2019.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 februari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaten D. VANDENBROUCKE en H. BOURRY en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam in 2015, verklaart er zich op 19 oktober 2015 vluchteling. Op 22 december 2016 werd verzoekers asielaanvraag door het commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad bevestigde de beslissing van de commissaris-generaal op 4 mei 2017 bij arrest nr. X.

Op 1 augustus 2017 diende verzoeker een tweede asielaanvraag in. Deze asielaanvraag werd door de commissaris-generaal niet in overweging genomen. Verzoeker diende hiertegen geen beroep in.

Op 7 maart 2018 diende u een derde asielaanvraag in. Op 20 maart 2018 verklaarde de commissaris-generaal verzoekers aanvraag niet-ontvankelijk. Verzoekers beroep tegen deze beslissing werd op 5 september 2018 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen bij arrest nr. X.

Op 8 januari 2019 diende verzoeker een vierde asielaanvraag in. Op 26 oktober 2018 werd door de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per drager op 29 oktober 2018 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een etnische Hazara en Tadzjiek te zijn en de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent afkomstig uit het dorp Kampirak in het district Dahane Ghori van de provincie Baghlan. U bent tot de zevende graad naar school geweest. Uw vader werkte voor een invloedrijk persoon. Hierdoor werd hij bedreigd door onbekende mensen. Uw vader werd neergeschoten. Later kwamen ze naar u thuis. Ze wilden dat u zich zou aansluiten bij de taliban. U had zich toen verstopt. U bleef een maand binnen in huis. U besloot vervolgens uit Afghanistan te vertrekken. U vertrok in september 2015 en kwam op 19 oktober 2015 in België aan. U vroeg op 19 oktober 2015 asiel aan.

Op 22 december 2016 werd uw asielaanvraag door het CGVS afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd geen geloof gehecht aan uw herkomst uit het district Dahana Ghori van de provincie Baghlan. Op 24 januari 2017 diende u een beroep in voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). De RVV volgde de beslissing van het CGVS.

U keerde niet naar Afghanistan terug. Op 1 augustus 2017 diende u een tweede asielaanvraag in. In het kader van deze aanvraag stelt u dat uw vader ondertussen werd ontvoerd en vermoord. Na zijn dood werd ook uw familie bedreigd. Ter staving van uw tweede asielaanvraag legde u een taskara van uw vader, een kieskaart van uw vader en moeder, een geboorteakte van uw broer, schoolrapporten van uw broer en twee zussen, de militaire kaart van uw vader en foto's neer.

Op 31 augustus 2017 werd uw tweede asielaanvraag door het CGVS afgesloten met een weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. U diende hier geen beroep tegen aan.

U keerde niet naar Afghanistan terug. Op 7 maart 2018 diende u een derde asielaanvraag in. In het kader van deze aanvraag stelde u dat uw oom langs moederszijde, X, voor uw huis werd ontvoerd door de Taliban en nadien vermoord. Uw oom langs vaderszijde, X, werd schriftelijk bedreigd door de Taliban. U wijzigde uw verklaring omtrent uw etniciteit en stelde dat uw moeder Tadzjiek is en afkomstig is uit de provincie Khost, district Do Aweh, dorp Charbagh. U wijzigde uw verklaring omtrent uw woonplaats en stelde dat u sinds vierjarige leeftijd in Puli Khumri gewoond heeft. Ter staving van uw derde asielaanvraag legde u een document van uw vader van de landmacht, de kieskaarten van uw vader en moeder, een bevestigingsbrief van uw herkomst en problemen, een foto van het graf van uw vader, schoolrapporten van uw broer en zus, het paspoort en de taskara van uw oom, de taskara van uw neef, documenten met betrekking tot het werk van uw oom en een envelop neer.

Op 20 maart 2018 verklaarde het Commissariaat-generaal uw aanvraag niet-ontvankelijk. Uw beroep tegen deze beslissing werd op 5 september 2018 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen.

U werd door de Belgische autoriteiten gecontroleerd op 20 december 2018 en hierbij werd vastgesteld dat u zich zonder de nodige verblijfsdocumenten op het grondgebied bevond. Na overbrenging naar het Centrum voor Illegalen in Merksplas verklaarde u zich op 8 januari 2019 een vierde keer vluchteling. U stelt dat uw vader problemen had met de Taliban en hij door hen werd gedood. Bovendien zou de Taliban ook u viseren. U legt volgende kopies van documenten voor: foto's, kaart van school, betalingsbewijs, identiteitsdocument moeder, brief.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorige verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging. In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerdere aanvragen hebt uiteengezet.

In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste verzoek door het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er geen geloof gehecht kon worden aan uw beweerde plaats van herkomst in Afghanistan. Daar u niet de waarheid vertelde over uw werkelijke herkomst verkeerde de commissaris-generaal in het ongewisse met betrekking tot het land ten aanzien waarvan de eventuele nood aan bescherming dient te worden beoordeeld, evenals met betrekking tot de werkelijke redenen die u ertoe hebben aangezet om dit land te verlaten. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw relaas en asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakte u bijgevolg door eigen toedoen het onderzoek onmogelijk naar het bestaan van een eventuele gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. U diende tegen de beslissing van het CGVS beroep in. De RvV volgde de beslissing van het CGVS.

Uw tweede asielaanvraag werd afgesloten met een beslissing van weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. U ging hier niet tegen in beroep.

U verklaarde in het kader van uw derde asielaanvraag dat u sinds uw vier jaar in de stad Puli Khumri zou hebben gewoond. Deze nieuwe verklaringen over uw woonplaatsen in Afghanistan zijn evenmin geloofwaardig gebleken. Ook uw verklaringen over de moord op een oom en over het feit dat uw moeder in werkelijkheid zowel een andere herkomst als een andere etniciteit heeft, riepen ernstige vraagtekens op en leidden er niet toe dat u een beschermingsstatus werd toegekend. Uw beroep tegen deze beslissing werd door de RvV verworpen.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvragen en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Zo blijkt u zich te beperken tot het herhalen van de asielmotieven die u reeds eerder naar voren bracht. Het louter herhalen van uw reeds ongeloofwaardig bevonden verklaringen betreffende uw herkomst en uw problemen vermag uiteraard niet de geloofwaardig van deze aspecten te herstellen.

Ook de documenten die u voorlegt overtuigen niet. Wat de brief betreft moet opgemerkt worden dat dergelijk schrijven van vrienden, waarin ze zeggen dat u toch van Kampirak afkomstig bent, een

gesolliciteerd karakter heeft en geen bewijswaarde bezit. Wat de overige (amper leesbare) kopies van documenten betreft moet worden gewezen op het feit dat het hier slechts kopies betreffen waarvan de authenticiteit allerminst kan worden gegarandeerd. Bovendien blijkt uit de aanwezige informatie dat er in Afghanistan een hoge mate van corruptie heerst en er aan Afghaanse documenten slechts een zeer geringe bewijswaarde kan worden toegekend.

Uit bovenstaande dient te worden besloten dat u geen elementen aanbrengt die de vastgestelde ongelooftwaardigheid van uw afkomst en asielmotieven vermogen te weerleggen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, minstens van de materiële motiveringsplicht. Verzoeker voert eveneens een schending aan van de zorgvuldigheidsplicht. Verzoeker wijst erop dat hij alles heeft verteld wat hij wist; dat de kleine tegenstrijdigheden niet zwaarwichtig genoeg zijn en dat hij van oordeel is dat hij in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus omdat de hele provincie Baghlan als zeer gevaarlijk kan beschouwd worden.

2.2. In de mate dat verzoekende partij naast een schending van de materiële motiveringsplicht een schending van de formele motiveringsplicht met verwijzing naar de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen opwerpt, wijst de Raad erop dat het tegelijk aanvoeren van de schending van de formele en de materiële motiveringsplicht niet mogelijk is. Een gebrek aan deugdelijke formele motivering maakt het de verzoekende partijen immers onmogelijk om uit te maken of de materiële motiveringsplicht geschonden is (cf. RvS 14 juli 2004, nr. X). Ofschoon verzoekende partij een schending van de formele motiveringsplicht opwerpt, uit het feit dat zij tevens de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, blijkt dat zij de motieven die aan de grondslag van de bestreden beslissingen liggen, kent doch betwist dat deze motieven de bestreden beslissing kan dragen.

2.3. De bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de

Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

2.4. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekers vierde verzoek om internationale bescherming steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige verzoeken om internationale bescherming heeft uiteengezet. Verzoeker herhaalt dat zijn vader problemen had met de taliban en vervolgens door hen werd gedood. De taliban zou verzoeker ook viseren.

In het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming oordeelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen reeds dat er geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers beweerde herkomst uit het dorp Kampirak, district Dahane Ghori van de provincie Baghlan. De Raad bevestigde deze beslissing bij arrest nr. X van 4 mei 2017. Naar aanleiding van verzoekers derde verzoek om internationale bescherming wijzigde verzoeker zijn woonplaats en verklaarde sinds zijn vierde jaar in Pul-i-Khumri te wonen. Ook aan deze herkomst werd geen geloof gehecht, de Raad bevestigde bij arrest nr. X.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissing met betrekking tot het vorige verzoek om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep er tegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

2.5. Zoals wordt uiteengezet in de bestreden beslissing slagen verzoekers verklaringen en de door hem in het kader van zijn huidige asielaanvraag bijgebrachte documenten er niet in de vaststellingen gedaan naar aanleiding van zijn vorige verzoeken op grond waarvan werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem uiteengezette vluchtmotieven samen met zijn herkomst te herroepen.

De bestreden beslissing stelde terecht vast dat verzoeker zich beperkt tot de asielmotieven die hij reeds eerder aanhaalde. Het louter herhalen van reeds ongeloofwaardig bevonden verklaringen betreffende zijn herkomst en zijn problemen vermogen niet de geloofwaardigheid van deze aspecten te herstellen. Met betrekking tot de nieuw bijgebrachte documenten oordeelde de commissaris-generaal als volgt: *“Ook de documenten die u voorlegt overtuigen niet. Wat de brief betreft moet opgemerkt worden dat dergelijk schrijven van vrienden, waarin ze zeggen dat u toch van Kampirak afkomstig bent, een gesolliciteerd karakter heeft en geen bewijswaarde bezit. Wat de overige (amper leesbare) kopies van documenten betreft moet worden gewezen op het feit dat het hier slechts kopies betreffen waarvan de authenticiteit allerminst kan worden gegarandeerd. Bovendien blijkt uit de aanwezige informatie dat er in Afghanistan een hoge mate van corruptie heerst en er aan Afghaanse documenten slechts een zeer geringe bewijswaarde kan worden toegekend.”*

Verzoeker kan niet worden bijgetreden waar hij stelt dat het kennelijk onredelijk is de voorgelegde stukken niet in aanmerking te nemen louter omwille van hun gesolliciteerd karakter zonder de inhoud ervan te betrekken bij de motivering. De stukken werden immers niet enkel om hun gesolliciteerd karakter geweerd. Uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat Afghaanse documenten een relatieve bewijswaarde hebben omwille van hun de hoge corruptiegraad in Afghanistan. Hoe dan ook, nu de brief opgesteld werd door verzoekers vrienden ontbeert dit documenten de nodige objectieve bewijswaarde. De naar aanleiding van de vierde asielaanvraag

neergelegde stukken zijn dan ook niet in staat verzoekers herkomst uit het dorp Kampirak of de stad Puli Khumri te staven. Het door verzoeker ter terechtzitting neergelegde document doet geen afbreuk aan het voorgaande. Het stuk is immers opgesteld op verzoek van verzoeker en ontbeert derhalve objectieve bewijswaarde.

Verzoeker brengt verder geen valabele argumenten bij die de pertinente en deugdelijke motieven van de bestreden beslissing, die allen steun vinden in het administratief dossier, weerleggen of ontkrachten. Verzoeker beperkt zijn betoog immers tot een uitgebreide theoretische uiteenzetting, een verwijzing naar een arrest van het EHRM en een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen alsook naar rapporten betreffende de algemene situatie in Baghlan. Het geheel van de vastgestelde motieven blijft dan ook onverminderd overeind, wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.6. Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze besluit dat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekster zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekster voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

2.7. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

2.3.6. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende het niet ontvankelijk verzoek te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf februari tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER